

תת"ע 7967/08/13 - גיל נחמני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7967-08-13 מדינת ישראל נ' נחמני גיל
תיק חיצוני: 21200730832

בפני	כב' השופט דן סעדון
מבקש	גיל נחמני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר. במשך 2 דיונים שהתקיימו טען המבקש כי חומר החקירה טרם צולם והדין נדחה לבקשתו, בנוכחותו. לישיבה מיום 5.6.14 לא התייצב המבקש הגם שדין זה נקבע בנוכחותו והוא היה מודע לו. משכך, נשפט המבקש בהיעדרו והוטלו עליו עונשים של 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בבקשה זו טוען המבקש כי הרקע לאי התייצבותו נובע מהתפרקות התא המשפחתי שלו, דבר שגרם לו למצב שלא אפשר התייצבות לדיון. עוד טען הנאשם כי הענישה שהוטלה עליו היא חמורה וביקש לשקול גם המתקת הדין.

ב"כ המשיבה טוען כי יש לדחות את הבקשה שכן לא הוצג הסבר סביר לאי התייצבות המבקש והעונש שהוטל עליו מצוי במתחם העונש לעבירה בה הורשע ועל כן אין חשש בנסיבות אלה לגרימת עיוות דין למבקש.

דין והכרעה

לצערי, לא מצאתי עילה להיעתר לבקשה זו.

כידוע, שני טעמים עשויים להביא את בית המשפט לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר הנאשם. האחד, קיומה של סיבה סבירה לאי התייצבות הנאשם לדיון. האחר, חשש לקיומו של עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

במקרה שלפני נחה דעתי כי אף לא אחת מן החלופות דלעיל מתקיימת.

המבקש טען טענה בעלמא כי היעדרותו מן הדיון נגרמה עקב מצבו הנפשי שהוא פועל יוצא של התפרקות התא המשפחתי. לא הובא שמץ תימוכין מצד המבקש למצב נפשי זה או אחר שמנע ממנו להתייצב והמבקש בהגינותו גם ציין בבקשה כי הטענה אינה ניתנת להוכחה "אובייקטיבית". בהיעדר כל בדל הוכחה לטענה - אובייקטיבית או סובייקטיבית - דינה להידחות. אוסיף ואומר כי על פי ההלכה הפסוקה חובה על המבקש לצרף תצהיר לאימות טענות העובדה שלו (השווה ודוק: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל**). לבקשה זו לא צורף תצהיר והדבר שומט את היסוד העובדתי מתחת לבקשה.

בנסיבות מקרה זה לא מתעורר לטעמי כל חשש לעיוות דין. הנאשם הורשע בעבירה של אי ציות להוראות שוטר. מדובר בעבירה חמורה. אמת, מתחם הענישה לעבירה זו אינו כולל תמיד רכיב של פסילה בפועל, יחד עם זאת רכיב זה אכן מצוי במתחם הענישה לעבירה (השווה למשל: רע"פ 1812/14 **טל אבשלום נ. מדינת ישראל**) (לא פורסם) שם נגזר בעבירה דומה, לה נלוותה עבירה של הסעת נוסע במספר העולה על המותר ברישיון הרכב עונש של 2 חודשי פסילה). לאור זאת, לא מצאתי כי קיים חשש כי הותרת פסק הדין על כנו יסב לנאשם עיוות דין.

תוצאת כל הדברים הללו היא, כי הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.